

Pinksteren

Pinksteren heb ik altijd de mooiste dagen van het jaar gevonden, als alles op het mooist in de natuur is, net voordat de hooibouw begon.

Als Christelijke feestdagen spreken ze over het algemeen de mensen minder aan dan Pasen en Kerstmis. En over het algemeen wordt Kerstmis, dit dateert al van heel vroeger, het meest Heilig beschouwd. Daar was vroeger zo'n gezegde: "Met Kerstmis bakt alleman, met Poasen wie kan, en met Pinksteren wie mel hef."

Maar Pinksteren werd bij ons toch altijd als een blijde feestdag gevierd, al kenden wij niet zoals in sommige streken, een Pinksterkroon, of de Pinksterbruid, of vroeg opstaan Pinkstermorgen, of langslapersdag zaterdag voor Pinkstermorgen.

*O roep mij morgen, Moederlief,
bij de eerste schemering op,
morgen is 't een blijde dag,
dan stijgt mijn vreugd ten top,
geen schoner is er, Moederlief,
geen schoner ooit geweest,
want morgen ben ik Pinksterbloem,
de Koningin van 't feest.
Pinksterbrud, de leu er ut,
der is gin Va of Mo in huus,
ha'w mar eerder op e stoan,
dan ha'w wel eerder melken goan.*

Men zei vroeger altijd dat er op Pinksteren veel wind was, als teken van de vroegere uitstorting van de Heilige Geest, (er geschiedde een geluid als van een geweldig gedreven wind). Ik heb wel eens hierop acht geslagen, dat het vaak uitkomt.

Wij gingen op een van de beide Pinksterdagen altijd naar de kerk, wie de eerste dag niet ging, die ging steevast de tweede. Als het weer dan gunstig was, dan was er blijde hoop in het hart van de landman, dan vergat men voor een ogenblik de zorgen, die spoedig weer aankomen stormen, en zong men met blijdschap in het hart van Gezang 149-3, oude berijming:

*Elk heff' met ons een lofzang aan,
Gods Zoon heeft aan Gods recht voldaan,
Hij heerscht als aller Koning,
Hij zendt zijn Geest, de Trooster, neer,*

*Zingt Halleluja, zingt zijn eer,
't Is 't feest van Jezus krooning.*

En van Gezang 255-3:

*Wij zien het langzaam rijpend graan,
Reeds golven langs de akker,
Voleindig, wat Uw hand begon,
Schenk aan het zwellend ooft Uw zon,
Aan 't dorstig land Uw regen,
En over 't Evangeliezaad,
Dat in ons hart ontkiemen gaat,
Een milden Pinksterzegen.*

Dit sprak de plattelandsbevolking erg aan, die toen nog zo echt feestelijk deze dagen beleefde. De beide dagen werden nog zo rustig in het eigen gezin gevierd. Toen hadden we nog niet die Pinksterkermis zoals latere jaren, die door de ouderen zo scherp werd veroordeeld. Met de Pinksterdagen kon het ook wel eens schraal en koud weer zijn, als na de dagen van Hemelvaart, met geil weer en onweersbuien, het weer plotseling veranderde.

De ouderen zeiden altijd: "Rond de dagen van Hemelvaart hebben we altijd onweer." Ze zagen hierin een teken van de Hemelvaart van Christus.

*Op een lichten wolken wagen,
Werd de Heer van de aard gedragen,
Vaart hij op naar 's Hemels troon.*

Omstreeks Pinksteren werden vroeger de weiden weer zo mooi getooid met de rode en de witte Pinksterbloemen, die wij als kinderen zo graag plukten, en waaraan ik, als ik ze nu zie, nog zo graag terugdenk.